
Od Redakcji

Colloquia Litteraria 1/10, 5

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

* * *

W bardzo szkicowych notatkach Michaiła Bachtina dotyczących metodologii nauk humanistycznych można znaleźć taki fragment:

Różne formy aktywności w poznaniu. Aktywność poznającego niema rzecz a aktywność tego, kto poznaje inny podmiot, czyli dialogowa aktywność poznającego. Dialogowa aktywność poznawanego podmiotu; jej stopnie. Przedmiot i osobowość (podmiot) jako granice poznania. Gradaacja przedmiotowości i podmiotowości. Zdarzeniowy charakter poznania dialogowego. Spotkanie. Ocena jako nieodłączny składnik poznania dialogowego.

Nauki humanistyczne – nauki o duchu – to nauki filologiczne (ich częścią, a zarazem tym, co je łączy, jest słowo).

Michał Bachtin, *W sprawie metodologii nauk humanistycznych*, w: *Estetyka twórczości słownej*, przeł. Danuta Ulicka, oprac. przekładu i wstęp Eugeniusz Czaplejewicz, Warszawa 1986, s. 512.